

Părintele Gabriel Darie

Părintele Daniel Avram

Părintele Mihai Dobrin

Gruiu

Cinstire Patriarhului Justinian și celor ce au salvat ortodoxia cu puterea credinței

Pentru localnicii din Gruiu care încă mai poartă credința în suflet, seara de miercuri, 22 februarie, a fost una cu adevărat specială. Pe lângă rugăciunile rostite în biserica din Siliștea Snagovului care le-au adus liniștea sufletească, au „parcurs traseul” istoric al Bisericii și al poporului român, din vremea asuprii comuniste.

Ionela CHIRCU

Câteva ore bune, credincioșii au făcut o incursiune în istoria Bisericii și a creștinismului, în perioada comunismului. Însetați de cunoaștere, au asistat cu toții la desfășurarea lucrărilor Cercului Pastoral Snagov al Protoieriei Ilfov Nord, susținute de cei aproximativ 20 de preoți din localitățile Gruiu/Snagov. Preoți și credincioși, deopotrivă, au adus împreună un omagiu Părintelui Justinian Marina și celor ce au salvat Biserica Ortodoxă Română în perioada prigoanei creștine declanșate de comuniști.

toate cercurile pastorale. Vor vorbi doi preoți. Părintele Gabriel Darie de la parohia noastră va vorbi despre părintele Bartolomeu Anania, un apropiat al Preafericitului Patriarh Justinian Marina și părintele Mihai Dobrin de la Parohia Pisc, care va aduce în atenția celor prezenți frânturi din viața duhovnicească și din realizările Patriarhului Justinian. Apoi urmez eu, cu discursul despre poetul Traian Dorz, care, prin vocea sa unică, prin profunzimea trăirii religioase, a fost un mare apărător al creștinismului și un model pentru noi toți. După această seară duhovnicească, toată lumea trebuie să rămână cu mărturia pe care au dat-o creștinii dinaintea noastră, din perioada comunistă. Și, bineînțeles, trebuie să-nvățăm cu toții, cum să ne pregătim sufletele pentru mărturisirea lui Hristos, mai ales în aceste vremuri tulburi. Cel mai puternic îndemn este să-l cunoaștem pe Hristos, pentru că numai cunoașterea Lui ne dă puterea să-L mărturisim, mai ales acum, când trăim o idolatrie sub altă formă. Hristos ne dă forța de a nu ne duce spre alte forme de credință”, ne-a spus părintele Daniel Avram, parohul Bisericii Siliștea Snagovului. Adâncind nevoia de sporire în credință și puterea ei miraculoasă, părintele Avram a încheiat, apoteotic, cu un motto al marelui mărturisitor al creștinismului, Tra-

Tablourile Patriarhului Justinian și poetului Traian Dorz, în Biserica Siliștea Snagovului

ian Dorz: „Acestea cer un unic rost/ Dar om... nici om n-ai fost?”.

„Mitropolitul Bartolomeu vorbea foarte rar despre perioada cât a stat în detenție, el însuși mărturisind faptul că în primul

ț, te vezi părăsit, te vezi izolat, umilit, neputincios, chiar foarte neputincios, mai ales în clipa în care deținutul trece prin torturile fizice la capătul cărora trebuia să dai semnătură prin care erai condamnat și atunci justiția îți putea da orice sentință. Atunci este sentimentul total de neputință pentru că și rezistența fizică a omului are un capăt. Și atunci, ce-ți mai rămâne? Nu-ți mai rămâne decât credința și rugăciunea! Acestea sunt singurul izvor de putere, puterea de a merge mai departe. Acolo, în temniță, deținutul nu se ruga la Dumnezeu să îi țină trupul sănătos, ci sufletul său, să poată crește duhovnicește. De aceea și administrația se înverșuna să împiedice pe cât este cu putință această ultimă rezistență a deținutului. Să știți că dacă comunismul ateu a încercat o armă ca să distrugă omul, nu a fost asupra distru-

gerii lui fizice ci, în primul rând, pentru distrugerea lui morală. De aici și lupta împotriva religiei și culturii, cele două valori interioare ale omului. Ori, în închisoare oamenii se salvau prin acestea două, prin credință și cultură. Temnițele deveneau adevărate facultăți de teologie, în care se învățau rugăciunea și modalitatea de a te ruga (...), a explicat părintele Gabriel Darie, de la Parohia Siliștea Snagovului.

„Patriarhul Justinian i-a vrut pe preoți în altar, nu în pușcărie, cu toate acestea mii de preoți au fost arestați și aruncați în închisori, cu condamnări grele. A fost tributul pe care l-a plătit biserica noastră și una din marile suferințe ale Patriarhului Justinian. Patriarhul a avut o mare vocație de ctitor, asemănându-se lui Constantin Brâncoveanu și în acea perioadă grea din timpul păstoririi sale s-au construit din temelie 302 biserici, au fost reparate sau restaurate alte 2.345 biserici, dintre care monumente istorice 999, iar dintre acestea 128 mănăstiri, schituri și alte așezăminte monahice. (...) Spiritul său practic a făcut ca monahismul ortodox să depășească momentele de criză. Pentru că mănăstirile fuseseră deposedate de proprietăți, el propune ca așezămintele monahice să devină centre meș-

teșugărești. Urmând îndemnul său, călugării și călugărițele au organizat în mănăstiri cooperative meșteșugărești și ateliere. De exemplu, la Mănăstirea Țigănești se realizau covoare, stoffe, broderii, la Plumbuita sculptură, tâmplărie, turnătorie de clopote ș.a. Obiectele realizate în mănăstiri erau preluate de unitățile comerțului de stat spre comercializare ori export. Patriarhul Justinian a fost

Părintele Daniel Avram
parohul
Bisericii Siliștea
Snagovului

Poetul Traian Dorz, unul dintre cei mai mari mărturisitori ai creștinismului”

„După cum bine știm, Biserica Ortodoxă Română a rânduit ca acest an să fie Anul omagial al sfințelor icoane, al iconarilor și al pictorilor bisericești. Totodată, s-a stabilit ca acesta să fie Anul comemorativ Justinian Patriarhul și al apărătorilor Ortodoxiei în timpul comunismului, în Patriarhia Română. Tema noastră de astăzi este „Mărturisitorii credinței din temnițele comuniste și comemorarea Părintelui Patriarh Justinian Marina. Se marchează în fiecare parohie și la

Părintele Gabriel Darie
de la Parohia
Siliștea
Snagovului

În închisoare, oamenii se salvau prin credință și cultură”

rând «a fost o perioadă îndelungată și grea suferință”, și în al doilea rând, „am pus această suferință la picioarele lui Dumnezeu și am zis să fie răscumpărare pentru păcatele mele. Mă feresc ca oamenii să vadă în mine un erou. Nu am fost și nu voi fi un erou. Dar acolo, în temni-

Părintele Mihai Dobrin
Parohia Pisc

Patriarhul Justinian a înțeles că Biserica rezistă doar cu un cler cultivat și luminat în credință”

un mare iubitor de cultură și știință. A înțeles că Biserica, pentru a putea rezista în acele vremuri tulburi, avea nevoie de un cler cât mai cultivat și luminat în credință. În condițiile de atunci, a reușit să reorganizeze 6 Seminarii Teologice și să mențină două Institute Teologice cu un efectiv de 600 studenți în fiecare an, la Sibiu și la București”, a spus părintele Mihai Dobrin, de la Parohia Pisc.